

Fra en bibeloversætters værksted

Kunne Jesus ikke tælle, da han sagde, at han ville opstå tre dage efter, at han blev korsfæstet? Eller blev han måske slet ikke korsfæstet på Langfredag, som vi altid har gået og regnet med?

Lad os se på Mattæus 20,19:

AO 1992 - ”på den tredje dag skal han opstå.”

BOGEN – ”Men på den tredje dag vil jeg opstå til livet igen.”

De fleste almindelige mennesker vil fortolke udtrykket ”på den tredje dag” som ”tre dage efter”. Det er desværre en forkert fortolkning, som man f.eks. finder i DNA: ”Men efter tre dage vil jeg stå op fra de døde.”

Findes der andre steder i Bibelen, hvor man har udtrykket ”på den ? dag”? Ja, det gør der. Lad os først kigge på Johs 20,26:

AO 1992 - ”Otte dage efter var hans disciple atter samlet.”

BOGEN – ”Otte dage senere var disciplene samlet igen.”

DNA – ”En uge senere...”

BpH – ”Den følgende søndag...”

Den første gang, de var samlet, efter at Jesus var genopstået, var om søndagen, den samme dag han kom til live. De to første, ordrette oversættelser antyder, at de nu var samlet om mandagen, godt en uge senere. Er det en korrekt fortolkning? Nej, det er det ikke. Det var syv dage efter, den følgende søndag, de atter var samlet.

Hvad sker der? Hvorfor er de fleste oversættelser forkerte? Fordi man ikke tager hensyn til de kulturelle forskelle. Man tænker ikke på - eller ved ikke - at i Mellemøsten, og mange andre steder i verden, tælles dagene INKLUSIVT, mens vi i Vesten tæller EKSKLUSIVT. At tælle inklusiv betyder, at man tæller begyndelsepunktet med som det første. For eksempel, hvis vi taler om at bo på anden etage, så begynder man med at tælle fra stuetagen, således at stuen også er første etage. Men hvis jeg bor på anden sal, så bor jeg i virkeligheden på tredje etage. Det er den samme forskel mellem inklusiv og eksklusiv tællen. Tælles begyndelsepunktet med som nummer et eller tælles det ikke med?

Det kan let bevises ud fra GT, at man på Hebraisk talte inklusivt. Se blot på følgende skriftsteder:

2 Mos 2,12-13:

AO: ”Han så sig om til alle sider, og da han ikke så nogen, slog han egypteren ihjel og skjulte ham i sandet. Næste dag gik han igen ud.”

1871 oversættelsen siger her: ”Og anden dagen gik han ud.”

Det svarer til den hebraiske tekst. ”Den anden dag” på hebraisk er det vi normalt kalder ”næste dag”, dagen efter den første dag, selve dagen.

3 Mos 19,6:

AO: ”Det skal spises den dag, I ofrer det, og den følgende dag. Det, som er tilovers den tredje dag, skal brændes.”

Her tales der klart om tre dage: selve dagen (den første dag), den følgende/anden dag, og den tredje dag, dvs. to dage senere.

3 Mos 23,15-16:

AO: ”Derpå skal I tælle syv uger frem fra dagen efter sabbatten, den dag I bringer svingningsneget; det skal være syv hele uger; I skal tælle halvtreds dage frem til dagen efter den syvende sabbat.”

Fra dagen efter sabbatten, altså en søndag, til dagen efter den syvende sabbat, altså også en søndag, er der 49 dage, syv hele uger. Da man talte den første søndag med som nummer et, bliver den halvtredsindstyvende dag altså nøjagtig 49 dage eller syv hele uger efter. Tæller man efter på fingrene, kan man se, at den anden søndag bliver den ottende dag, den næste søndag den 15 osv: 22, 29, 36, 43, 50.

Altså vil ”den tredje dag” inklusivt regnet fra fredag være søndag og ikke mandag, og det gælder også i påskeugen. De fleste bibeloversættelser er vildledende, fordi de ikke tager hensyn til sådanne kulturforskelle. Det ville være bedre at sige ”to dage senere” på dansk, fordi vi tæller dage på en anden måde, end man gjorde i Israel i gamle dage.

(Revideret november 2016)